

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemana za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnistvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

V zlato Prago!

Še malo dnij in otvorila se bode v slovaniki, astostolpni Pragi deželna razstava, ki bode izredno krasna in znamenita. Celó nemški strokovni listi pišejo z velikim priznanjem o njej in poudarjajo izborna njeno osnovo in njen izvorni, pristno slovanski značaj. Razstava ta otvorila se bode uprav o stoletnici obrtnijske razstave, ki se je 1791. l. priredila v Pragi, in bila sploh prva obrtna razstava v Evropi.

Pred sto leti bil je za razstavo poseben povod, kronanje kralja češkega. Cesar Leopold dovolil je bil s posebnim reskriptom, da se krona in druge insignije, ki so se za sedemletne vojne bile odposlale na Dunaj, zopet vrnejo v Prago, in da bode dne 6. septembra 1791 kronanje. V povišanje slavnosti kronanja priredila se je obrtnijska razstava v dvoranah Klementinuma (vseučilišča.)

Dasi je na Češkem že od nekaj čvelo obrtnijstvo in je pred sto leti v raznih obrtnih bilo 52.336 mojstrov, 19.884 pomagačev in nad 48.000 vajencev, se je razstave vender udeležilo le 150 razstavjalcev. To število je za naše dneve neznatno, za tedanje čase, ko so prometne zveze in občila bila še jako jednostavna, pa je bila ta udeležba popolnoma primerna in povoljna.

Nasproti skromni razstavi pred sto leti bode letošnja deželna razstava v besede pravem pomenu velikanaska in sploh jedna izmed največjih in najznamenitejših razstav sedanje dobe. Razstava, ki je pod pokroviteljstvom presvetlega cesarja, obsejala bode izključno le proizvode in pridelke iz Češke, razdeljene v 26 skupin. Razven teh je še jedna mejnarodna skupina za patente. Razstavinski odbor postavil je dvajset poslopij, mej temi obrtnijsko palačo, ki zavzema 12.000 m² metrov. Poslopje za stroje zavzema 7100 m² metrov. Ves prostor, kar ga je odbor porabil za razstavo, zavzema 35.000 metrov, potrošilo se pa je 950.000 gold. Zasebni paviljoni, katerih je 106, zavzemajo tudi 35.000 m² metrov, njih zgradba stala je 1.200.000 gold. Razstava bode pristna slika kraljevine Češke v vseh njenih obrtnih in tovarniških strokah. Zato bode vzbujala zanimanje tudi daleč izven Češke, saj je češko tovarništvo in obrtnijstvo na jako visoki stopinji, glede sladornja, strojev, stekla, grauatnih nakitov i. t. d. pa stuje po vesoljnem svetu.

Na tej razstavi bode torej prilika opazovati kraljevino Češko v vsem njenem prirodnem bogastvu, gledati pa tudi, kako to bogastvo služi obrtniji, trgovini, tovarništvu. Češka zavzema glede prirodnega bogastva mej vsemi avstrijskimi kronovinami prvo mesto, ona je avstrijske krone glavni biser, in v njenem ozemlju nahajajo se izimši sol, vse rude, vse mineralije, kar jih je sploh po vsem cesarstvu. Jednako odlična je pa tudi češka obrtnost, češko tovarništvo, katero je svojim znamenitim proizvodom utrla pota tudi v daljno inozemstvo. Isto tako je Češka glede racionalnega poljedelstva, gozdarstva, ribarstva in celo glede lova prva v Avstriji. Kaj premore dežela v vseh teh strokah, kazala bode v prelepah izvodih in jako poučno baš deželna razstava, in že zaradi tega bode že s praktičnega stališča vredno, ogledati si razstavo, ki so jo priredili naši severni bratje in na kateri se bodo videli vsi novodobni izumi, od fonografa do stroja, ki dela led, od električne železnice do „ballon captiv“ in vsi pridelki in proizvodi iz Češke, katere bode v glavnih poslopijih in 106 ukusno zgrajenih paviljonih izložilo nad 6000 razstavjalcev.

Je pa še drug moment, zakaj treba obiskati deželno razstavo v Pragi. Rekli smo že v začetku tega članka, da bode razstava imela jako izviren slovansk značaj. In baš zaradi tega bode posebno znamenita. Mi Slovenci in vsi avstrijski Slovani sploh živimo preveč vsak za se. Ni ga pravega občevanja mej nami, zaradi tega se ne poznamo, zato slovanska misel ne napreduje in to je vzrok, da ima nemški upliv v nas toliko silo, a ni pravega slovanskega mišljenja, pristno našega duha, da mesta nemške kulture še ni zavzela kultura slovanska.

V tem oziru bode pohod deželne razstave v starodavni Pragi, kjer ima vsak kamen svoj zgodovinski pomen, kjer vsaka odličnejša zgradba vzbuja spomine na slavno preteklost, a tudi na tužne dneve severnih naših bratov, velicega pomena za vsacega. Praga je slovansko mesto, glede Slovanstva prvo v vsej tostranski polovici in smelo trdimo, da so Čehi bili in so vedno še naši politiški voditelji. Kakor se bode torej na razstavi sami kazal napredek in deloma prvenstvo na obrtnem, trgovinskem in ekonomičnem polju, istotako se bode lahko vsak preveril, kako krepek je obtok narodove krvi v žilah mesta Praškega. Marsikdo se bode v Pragi navzel drugega duha, videl bode na svoje oči, kako treba biti odločnim, ponosnim, delavnim, da se dosežejo pravi uspehi, čutil bode mnogokrat le premočno veliko razliko mej Čehi in nami, mej zlato Prago in recimo — belo Ljubljano.

Iz vseh teh in še drugih razlogov bilo bi iskreno želeto, da bi Slovenci mnogobrojno udeležili se razstave v Pragi. Čim bolj bomo Slovani mej seboj občevali, tem bolj se bomo spoznavali, tem živeja bode naša vzajemnost in solidarnost, tem večje naše sile in kot naravna posledica, — naši uspehi.

Zato, komur dopuščajo razmere in čas, brez odlašanja — v zlato Prago!

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani, 4. maja.

O notranjem položaju.

Po odpovedi levičarjev zrasel je greben njihovim glavnim organom in zatorej ne nehajo poudarjati, da se je položaj levece v državnem zboru v zadnjih tednih izdatno popoboljšal. Pravijo, da se v kabinetu čujejo tehtni glasovi, kateri ne odobravajo grofa Taaffeja ljubezni do Slovanov! Mej poljskimi poslanci je, po mnenju nekaterih teh listov, močna frakcija, katera sili na zvezo z Nemci. Stari nasprotniki Nemcev, kakor Czerkavski in Rutkovski, se sicer upirajo na vso moč tacemu preobratu, ali izgubili so svojega vodjo, kneza Czartoriskega, ki je pozvan v gospodsko zbornico. Po mnenju teh listov mora prej ali slej priti zveza nemško-poljska, ali z dovoljenjem grofa Taaffeja, ali pa proti njegovim volji, kajti ugled grofa Taaffeja se je v zadnjih tednih mnogo zmanjšal. Nemci obrnili so mu hrbet in mu prepustili, da si išče zaveznikov mej husitskimi demokrati, kateri naj mu moče fevdalnoklerikalne njegove čete. V jednako ošabnih izrazih kaže se, da je pač bilo neopravičeno ono upanje, katero je gojil ministerski predsednik, ko je mislil, da bode kedaj mogel prekrstiti levičarske volkove v krotke ovčice, katere se bodo dale voditi po istih stezah, po katerih je vodil nekaj bolj krotke staročeške zastopnike mehkejšega slovanskega naroda češkega ter jih res srčno privedel do pogina.

Mladočeška adresa.

Adresnemu načrtu Mladočehov se žalibog neso pridružili niti poslanci češkega fevdalnega veleposetstva niti moravsko-češki poslanci. To je srčno obžalovati, ker pod tem trpi le češka stvar in ugled češkega naroda, ki se kaže nesložen v tako važ-

nem in kritičnem trenutku. Upali smo, da se bode našel vsaj pri adresi kak način, kako združiti v jedno samo kompaktno celoto vse zastopnike naroda češkega. Ker se pa to ni zgodilo, ne moremo družega, nego da srčno obžalujemo ta neugoden fakt, ki se ni dal preprečiti.

Levičarska adresa.

Navzlic izjavi levičarjev, da bodo predložili svoj načrt adrese, se vlada grofa Taaffeja nadeja za trdno, da bode načrt Bilinskega pridobil večino v zbornici. Postopanje levičarjev ni napravilo v zbornici onega utisa, ki so ga pričakovali. Celó v liberalnih krogih se ne zmatra stvar resno. Nekateri levičarji bi se zdržali glasovanja, to pa le za slučaj, da bi Mladočehi glasovali za Bilinskega načrt ali pa se zdržali glasovanja. Če bi pa Mladočehi se odločili glasovati proti Bilinskega načrtu, potem bi levičarji postavila vse svoje sile v boj proti Bilinskega adresi. Te usluge pa Mladočehi prav gotovo levičarjem ne bodo storili.

Avstrijsko-švicarska trgovinska zveza.

Švicarska spada mej države, s katerimi hoče Avstrija skleniti trgovinsko zvezo. Za izvršitev kaže vse dobro. Zadnji čas pa se je prikazala neka nepričakovana ovira. Kmetijska centralna društva švicarska poslala so zveznemu svetu protest, v katerem pravijo, da če zvezni svet pošlje posebnega kmetijskega delegata na Dunaj za obravnave, bodo sklicala ljudske shode proti novemu carinskemu tarifu. Kakor kaže, pa zvezni svet, ne bode mogel ustreči tej želji, ker bi se potem oglašale še druge skupine z enakimi zahtevami.

Vnanje države.

Italija in Moltkejev pogreb.

Iz Berolina se poroča, da ni res, da bi bil italijanski ministerski svet prepovedal italijanskemu vojaškemu attachéju v Berolinu, udeležiti se pogreba Moltkejevega. Pač pa je italijanska vlada po svojem poslaniku v Berolinu, grofu Launay-u, dala poročiti, da italijanska vojska zaradi kratkega časa ne more poslati posebne vojaške deputacije k pogrebu, zatorej je vojaški attaché zastopal italijansko vojsko pri pogrebu. Poslanik grof Launay šel je za pogrebom koj za žalujočimi člani rodbine v vrsti vitezov reda črnega orla, kateri red mu je bil podeljen ob priliki italijansko-nemške zveze.

Delavski nemiri na Francoskem.

V raznih krajih na Francoskem prišlo je pri praznovanju 1. maja do krvavih bojov mej anarchistih, vojakov in policijo. Tako v Lyonu, v Clichy-u in v Fourmies-u. V zadnjem mestu je bilo po zadnjih poročilih 7 delavcev ubitih in 12 ranjenih. V Parizu, ki je bilo nekaj najbolj revolucijonarno mesto, minul je 1. maj mirno.

Draginja v Nemčiji.

Socijalno-demokratska frakcija v nemškem državnem zboru namerava staviti interpelacije na vlado, kaj hoče storiti vlada glede na vznemirajoče naraščanje žitnih cen in podraževanje kruha,

Antisemitizem v pruski zbornici.

Tudi pruska zbornica imela je te dni svojo debato o židih. Poslanec baron Hammerstein je poročal, da so bili nekateri referendarji kazenskim potom prestavljeni, ker neso hoteli necega židovskega tovariša vsprejeti k svojemu omizju. Justični minister je odobril postopanje nadsodiškega predsednika, ker so dotični referendarji zakrivilili antisemitično demonstracijo, katera se ne sme trpeti. Želel bi bil le, da se je stvar individualno preiskala, ter da bi se bilo dognalo, so li pri vseh bili antisemitični motivi za njih postopanje. Na to se je razvnela precej burna debata o antisemitizmu, ter se je oglašalo mnogo govornikov za in zoper židovstvo.

Prvi maj.

V obče minul je dan prvega maja še dovolj mirno, ker so z jedne strani delavci sami se pokazali še dosti pametne in zmerne, z druge strani pa so povsod, posebno v velicah delavskih središčih, dotične vlade z izdatnimi sredstvi skrbele za vzdržavanje javnega reda. V nekaterih krajih posebno

v Rimu pa je vendar prišlo do krvavih prask mej delavci, katere so razburjali anarhistični agitatorji in mej oboroženo silo, ter je bilo na obeh straneh več ranjenih in tudi mrtvih. Vender so bili to le pojedini slučaj, kateri pa kažejo da se bodo treba resno pečati z mirno rešitvijo vedno bolj perečega delavskega vprašanja.

Delavski shod v Rimu.

Mej vsemi, delavskimi shodi 1. maja imel je najbolj buran krvav konec shod, ki so ga priredila razna delavska društva na prostoru Santa Croce. Govorniški oder bil je okrašen rdečo z zastavo republikansko socijalno-demokratskega društva „Gioventu operosa“ in s črno zastavo „Oberdanovega“ društva, ki se je očitno pridružilo anarhistom, ki so sploh imeli glavno besedo na tem shodu in v prvi vrsti proužročili, da je tekla kri, akopram so oblastva postopala jako obzirno. Cipriani sam, jeden najstrastnejših anarhističnih agitatorjev svaril je množico. „Danes prosimo, rekel je, jutri bodemu ukazovali. Kdor vas danes hoče zapeljati do nasilstva, ne ve kaj dela. Glejte, povsod blišče se bajonetj. Združite se in čakajte. Danes je dan miru, zdaj smo se samo šteli, kadar bode treba delati, dogovorili se bodemo na tihem. „Idite in pripravljajte se.“ Nastopil je drug govornik ter kričal: „Dejanj je treba a ne besed.“ V tem trenutku zgrudi se nek orožnik z nožem zaboden, orožniki naskočijo delavce, čnejo se strelj iz revolverjev in konjištvo pridrvi ter razžene razsajajočo množico, ki se je razpršila na vse strani. Mnogo ranjenih prenesli so v bližnjo vojaško bolnico. Mej ranjenimi sta tudi Cipriani in iridentist Barzilaj. Ranjenih je kacin 30, dva orožnika tesko. Jeden orožnik je mrtev. — V zbornici je delavski poslanec Maffi, ki je bil sam navzoč pri shodu, izročil predsedniku neko interpelacijo na ministra zarad dogodkov. Nicotera je odgovoril, da sta vojaštvo in policija bila do skrajne meje potrpežljiva, le temu je zahvaliti, da ni teklo še več krvi.

Francoska in Amerika.

Mali razpor mej Francijo in severnoameriško unijo se je poravnal, ker je poslednja odnehala. V seji francoskeve senata izrazil je minister Ribot, da je Francoska pripravljena spoštovati nezavisnost Haiti-ja in da je vsled prijaznih razprav z vlado zveznih držav se umaknilo ameriško brodovje. S tem je vsa zadeva poravnana.

Iz angleške Indije.

V raznih krajih obširnega indijskega angleškega cesarstva javljajo se upori in silijo gospodujejoče Angieže, da z orožjem v roki vzdržujejo svoje gospodarstvo, katero bi se sicer zrušilo. Razun ustanka Mirancaizov ob gorenjem Indu in Manipurskih dogodkov, naznanja se zopet nov jednak slučaj. V Haki, okraj z gornje Barme, potolkli so uporniki zopet vojaško četo, ki je spremljevala necega politiškega residenta angleškega. Angleži odposlali so tja vojake, da kaznujejo upornike.

Dopisi.

Z Notranjskega 30. aprila. [Izv. dop.]

Kranjske klerikalne stranke „generalstab“ v Ljubljani jel je zadnji čas že drzno „rožičke“ kazati, kakor polž. Vsak treznomislec in odločen narodnjak mora vendar ostro obsojati razposajeno početje nekaterih pristašev in vodij „Katol. polit. društva“. Ob jednem pa se slehern tak narodnjak polnim srcem veseli, da se je rodilo in v življenje stopilo „Slovensko društvo“, katero si je na svoj prapor zapisalo dolžnost: Skrbeti za to, da se vsakojake težnje slovenskega našega naroda v njega dušni in gmotni prid z vse bolj uspešnimi, vztrajnimi sredstvi rešijo, nego pa jih rešiti namerava Ljubljanskega klerikalnega „generalstaba“ — nesrečni aparat! „Slovensko društvo“ naj si bo v svesti, da uživa na deželi, zlasti tu v Notranjski, polno in nepresiljeno zaupanje prostega kakor tudi izobraženega naroda v istej meri, kakor v metropoli kranjski, a pridobilo si je bode še v veliko večje meri, ko stopi s svojim delom mej ljudstvo na deželi!

Odkar je to društvo vrglo pri zadnjih mestnih volitvah Ljubljanskih — ob tla klerikalnega zmaja z vsemi njegovimi nakanami, vzradostil se je vsakater izmed nas nad to zmago, ker nehoté zanimal se je za ta boj, in nehoté sledil njegovemu koncu, kaj čuda potem, če je iz srca čestital in želel poštemu boju — poštemo in častno zmago! Tako je prav! Časi so minuli za zmage tacin „junakom“, kakor jih šteje Ljubljansko „Katoliško politično društvo“ mej svoje duševne vodje, minoli jim bodo pa polagamo tudi še za nekatere druge točke njih programa! Masa slovenskega naroda ni več gradivo, iz katerega bi si delala kapital taka družba, kakeršna je vaša Ljubljanska — klerikalna. Kam pridemo Slovenci, če bi imeli biti sužnji takemu gospodarstvu, kakeršno razteza zadnji čas krepilje po naši deželi in njenem središču! Prej ko se tedaj uniči ta klerikalno-jezuvitski zmaj, boljše za nas!

Pri zadnji državnozbornski volitvi spravila je sicer ta stranka svojega kandidata pod streho, — na jaz jej zagotosim, da je to bil nje prvi in zadnji uspeh; oči zavednih volilcev obrnene so bile te dni na Ljubljanske volitve, zmaga „Slovenskega društva“ poučila jih je v marsičem, a jih nič manj tudi spodbudila k — pametnejšemu ravnanju. Slovenci potrebujemo sposobnejših in delavnejših, da ne rečem: značajnejših mož na Dunaji in v Ljubljani, nego so baj: Kalan in drugi taki in jednaki junaki svetohlinskega kalibra. In tacin značajnih mož dati nam mora le „Slovensko društvo!“ —

Iz Gornjega grada 3. maja. [Izv. dop.]

Dopisa „Slovenca“ z dne 25. in 28. aprila o naši občinski volitvi sta prav čudapolna in neresnična, kajti naš dopis v „Slovenskem Narodu“ z dne 22. aprila t. l. pač ni v nobenem oziru jednak dopisom „Vahte“ v Celji, še manje je pa izvirjal od nemško-liberalne stranke; isti bil je mogoče marsikateremu pregrenek, pa vendar popolno resničen. Prežvekavanje razvidno je pač prav jasno le v nasprotnih dopisih. — Obžalujemo pa propalo stranko, da v svoji jezi ne vé družega, kot nas z neresnicami napadati.

Prejšnji volilci.

Iz učiteljskih krogov 30. aprila. [Izv. dop.]

Nemške slovnice za ljudske šole po Slovenskem namesto sedanjih spisuje, kakor sem iz zanesljivega vira poizvedel, gimnazijski ravnatelj gospod P. Končnik v Celji prav pridno. „Prvo nemško slovnico“, dodano nemškemu abecedniku, je g. spisatelj že odposlal v rokopisu na Dunaj. Je-li bo s šolskim letom 1891/2 že upeljana, ne morem še povedati. Ako bi se šolske oblasti sčasoma izrekle za latinico, potem bode tudi ta knjiga tiskana z latinskimi črkami, kar bi se pa smelo že zdaj zgoditi, ker je „Prva nemška slovnica“, združena z čisto nemškim abecednikom, namenjena le šolcem na spodnji, oziroma na srednji stopnji. Nemške črke naj bi nastopile po takozvanih slovensko-nemških šolah še le z letom, ko je otrokom na nemških šolah pričeti z latinsko pisavo, tedaj: na jedno- in dvorazrednicah 4., na trirazrednicah 3., na četverorazrednicah 5. šolsko leto, na peterorazrednicah pa v drugem polletju 3. šolskega leta, t. j. v 3. razredu. Ker rabimo Slovenci latinico, bi se naši šolarji veliko poprej naučili nemško čitati in pisati, ako bi se tega učili najpoprej na podlagi njim že znane latinice. In koliko bi bilo s tem olajšano delovanje dotičnih učiteljev, učiteljic! To bi bilo v istini modro postopanje pri pouku v „drugem deželnem jeziku“! Rečeni gospod spisuje sedaj „Drugo nemško slovnico“ v okviru razširjenega stavka. Bodimo mu hvaležni! Kaj pa spisujejo gospodje ravnatelji, glavni in vadnični učitelji na c. kr. učiteljskih, ter mnogi c. kr. okr. šolski nadzorniki po Slovenskem za naše ljudske šole, mi ni znano. — „Z združenimi močmi“ toliko vrlih slovenskih strokovnjaških pisateljev bode sčasoma vendar dobili zaželjenih šolskih knjig: nerabljuje se bodo z novimi rabljivimi nadomestile, stare pomanjkljive pa „popravile“ ter „očistile peg“ in marog. Ko vse napreduje, tudi šolstvo ne more, ne sme zaostajati. S takimi knjigami v rokah se bodo učenci lažje in raje učili, učitelji bodo veseleje in uspešneje poučevali, stariši bodo imeli vsled tega še večje zaupanje do tu in tam drzno natolcevane nove šole in — kultura mej Slovenci bi se še hitreje širila. Vsaj polukajo tudi odrasli še časih v šolske knjige, zlasti v one, iz katerih so se nekdanj najraje učili. Dajte torej gospodje, možje za to sposobni, našim šolarjem dobrih, prav dobrih, izvrstnih učnih knjig, pa po ceni (sedanje so še vse predrage) in vi ste neizmerno veliko storili za izobrazbo milega naroda našega. Slovenec je v obče že toliko napredoval, da mu berivo srednje vrednosti že več ne ugaja; on že rad sega po dovršenih sestavkih. Privoščimo mu dobre, tečne hrane za njegovo „mehko srce“ in za njegovo bistro glavo! J.

Iz Škocijana pri Turjaku 2. maja. [Izv. dop.]

Rokovnjaštvo pričelo se je zopet v pravem pomenu besede širiti tu po naših hribih in gričih. Že lansko poletje klatilo se je več izmikačev-ciganov po naših gozdih, koji so pa večinoma le malenkostne reči uzimali. Letos so pa, kakor se kaže, prišli na „majales“, ter posebno dobro zadeli. V dan 1. maja zvečer vlomili so pri gostilničarju Aleksiju Šmucu v Malih Lipljenih v prodajalnico. Od-

nesli so do 80 gl. v gotovini, dalje masla, slanine, žganja, platna, sukna in drugih drobojav. Štorna vrednost ceni se na 300 gl. Pri sosedu dobili so pa razne obleke, katera se je snila v kozolcu. Pričeli so pa kaj premeteno svoje rokovnjaško delo. Pa, koji je lajal, pridobili so z kruhom, dalje so glavna vrata pri hiši in hlevu dobro zapažili, da ljudje ne bi mogli iz hiše, ko bi se prebudili. Na to so pa okno izdrli ter znosili, kar so mogli na vrt in ondu še le izbrali, kar je bilo zanje. Sledijo se, kakor se govori, proti razvalinam starega Čušperškega grada. Dan pred činom povpraševala sta dva cigana, če ima dotičnik še prodajalnico, kar se jima je pritrdilo. Iz tega se sklepa, da sta prišla prejšnji dan opazovat, drugi dan jih je pa več prišlo na delo.

Oblastva naj bi vendar malo strožje postopala proti vlačugarjem, da se ne bodo živeli razni rokovnjači le o revežu kmetu.

K.

Domače stvari.

(Glasbeno-deklamatorična akademija), prirejena preteklo soboto na korist ubogim dijakom obeh gimnazij Ljubljanskih, napolnila je redutno dvorano do zadnjega prostora. Uspeh bil je v gmotnem oziru jako povoljen, v glasbenem oziru pa izvrsten. Mešani in moški zbor, v katerih je nastopalo nad 200 dijakov pevcev, odlikovala sta se po zvonkih glasovih in izredni izvežbanosti. Pevalo se je jako točno in z vsega priznanja vredno sigurnostjo in poslušalci dobili so priznjen utis, da je izborni pevski material, nahajajoč se mej gimnazijci, pod vodstvom mojstra Foersterja pridobil si nenavadna uglajenost in spretnost in da nam glede pevskega naraščaja ne treba biti v skrbeh. Razen glasbe bila sta na vspredu tudi dve deklamaciji. Prva deklamacija bila je prizor iz Grillparzerjeve nedokončane drame „Hannibal“. Nastopili so trije dijaki (Bračič, Herle in Muršič) in svojo ulogo dobro rešili. Vender se nam dozdeva, da bi se bilo lahko izbralo kaj boljšega, nego je ta odlomek iz Grillparzerja. Druga deklamacija bila je Stritarjeva „Prešernova oporoka“. K. Šavnik, ki se je bil v jedni prejšnjih točk pokazal vrlega spremljevalca na klavirji, ugajal je kot deklamovalec izredno vsem poslušalcem. Omeniti nam je še P. Drahslerja zeló nadarjenega in izvežbanega goslarja in pa vojaške godbe, ki je pod vodstvom kapelnika Nemrave svirala z običajno preciznostjo. Vse točke bile so vsprejete z obilnim rokopieskom in dobroklici. Pri splošnjem in zasluženem priznanji pa se je čula opazka, da so nekatere točke bile nerazmerno dolge, kajti v toli tropični vročini, kakeršna je bila v soboto v redutni dvorani, vstrajati poltretjo uro, ni mala stvar.

(Občni pomočniški zbor pekovske zadruge) v Ljubljani vršil se je večeraj v magistratni dvorani pod predsedstvom gosp. zadrúžnega načelnika Föderla, ki je v slovenskem govoru razjasnil namen pomočniškega zbora in razzodišča. Izvoljeni so bili: načelnikom Ivan Porenta; v pomočniški odbor: Ivan Žužek, Anton Dolinar, Fran Mrak, Martin Slaje, Fran Karlič, šeštega odbornika, ker nobeden ni dobil nadpolovične večine, imenoval bode mestni magistrat kot obrtno oblastvo. V zadrúžni zbor mojstrov izvoljeni so bili gg. Fran Karlič in Anton Dolinar, v razzodišče kot pravi člani: Ivan Porenta, Anton Dolinar in Fran Mrak, kot namestnik Ivan Žužek. Potem načelnik pekovske zadruge gosp. Föderl zborovanje sklene, zahvalivši se na pomočnikov lepi udeležbi.

(Petindvajsetletnica bitke pri Kustoci.) Odbor izvoljen pri zadnjem skupnem shodu v magistratni dvorani uravnal je svoja opravila in volil načelnikom g. Föderla, I. namestnikom g. Ferdinanda Pfeiferja, II. namestnikom Jurija Mihaliča, tajnikom g. Albina Arkota blagajnikom g. Jakoba Čika, kontrolorjem g. Ivana Skubeta. Z ozirom na predlog, da se postavi spomenik v spomin 25letnice bitke pri Kustoci v parku pred novo cesarja Frana Jožefa vojašnico, se bode mestni zbor Ljubljanski takoj naprosil, da blagovoli odstopiti v ta namen potrebni prostor. Spomenik bode lepa okrašena piramida z napisom, na podnožji pa bodo zapisana imena junakov 17. pešpolka, 7. in 19. lovskega kranjskega bataljona, ki so bili pali v bitki pri Kustoci. Izvršitev dela izroči se domačemu kamnoseku in se spomenik odkrije se primerno slavnostjo dne 4. oktobra na cesarjev

imendan. Oklic za prostovoljne darove se v kratkem priobči po listih.

— (Od južne meje) nam piše prijatelj D-n: Mej domačimi stvarmi v št. 95 pišete, da je šlo toliko in toliko učenk obrtne šole v Ljubljani v razstavo obrtnih in umetnih izdelkov v Trst. O tej razstavi sami prilično ve! — Danes me vse drugo žuli! Videl sem slučajno mimogrede to krdele učeče se ženske mladine iz naše matuške slovenske Ljubljane. Čedni obrazki to in še v čednejih opravah! In tudi sem jih koj po petji poznal, od kod da prileté te pisane ptičice! U, u, kako nam zatemni prvi ugodni utis lista prešmentana spakedrana nemščina „izza visokih in nizkih Ljubljanskih zidov“ v slovenskih usticah...! In bila je samota. Aber wan bermer cafe triuken... wir haben sich schrecklich unterholten... No, da so Ljubljanske „Nemke, to je kazal jezik, ali da so učenke obrtne šole povedali ste Vi. To so torej bodoče učiteljice slovenskim dekletom! Zopet nov, živ dokaz, da ni krvavo treba višje slovenske šole prebлагаga mecenca Gorupa?!

— (Občni zbor trgovinskega bolniškega in podpornega društva) v Ljubljani vršil se je včeraj ob 10. uri dopoldne v magistratni dvorani. Po izvestji ravnateljstva imelo je društvo 9 častnih, 54 podpornih, 489 pravih, torej vkupe 552 članov. Za bolniške in podporne stroške se je l. 1890 izdalo 5609 gl. 53 kr., prejšnje leto 4893 gl. 33 kr. Bolniška zaklad naša 36.304 gl. 54 kr., podporni zaklad 36.815 gl. 77 kr., skupaj torej 73.210 gl. 31 kr. Podružnice ima društvo v Celji, Kočevju, Celovci, Kranji, Litiji, Mariboru, Ptuiju, Radgoni, Novem mestu, Beljaku, Velikovi in v Slovenski Bistrici. Da je dnevni red in letno poročilo vse le nemški in zopet le nemški, za to nam jamči že „kučegazda“ tega društva, ki se za vedno nemčevanje ne napenja zastonj in to je stari Matej Treun, „wohlbestalltes Mitglied der krainischen Sparkasse“.

— (Mestnega vodovoda pisarne) nahajajo se od današnjega dne na Mestnem trgu št. 2, prvo nadstropje v prej Galetovi hiši.

— (Plemstvo v avstrijsko-ogerski vojni.) Služečih častnikov je v avstrijsko-ogerski vojni vseh vkupe 14.273 in sicer 3203 plemičev in 11170 neplemičev. Mej generali je 185 plem. in 58 neplem. (vkupe 243.); pri cesarskih gardah 65 plem., 43 neplem. (vkupe 108.); — pri generalnem štabu 177 plem., 175 neplem. (vkupe 292.); pri pešakah 994 plem., 6520 neplem. (vkupe 7514.); pri strelcih 174 plem., 625 neplem. (vkupe 799.); pri konjicah 972 plem., 790 neplem. (vkupe 1762.); pri topničarjih 245 plem. 1680 neplem. (vkupe 1925.); pri ženijskem oddelku 135 plem. 409 neplem. (vkupe 544.); pri pionirskem oddelku 28 plem. 212 neplem. (vkupe 240.); pri trénu 21 plem. 313 neplem. (vkupe 334.); pri sanitetskem oddelku 4 plem., 70 neplem. (vkupe 74.); pri mornarici 163 plem., 275 neplem. (vkupe 438.).

— (Rujavega hroščca) prišlo je letos na milijarde, vse drevje ga je kar črno in ob mraku leta tako gosto, kakor čebele, kadar rojijo. Občine, kakor tudi posamični poljedelci morajo brez odloga začeti uničevati ga, sicer bode škoda neizmerna. V tem oziru bilo bi pač posnemati občino Veliko Loko v Trebanjskem okraju, ki je sklenila da bode za mernik rujavih hroščev plačevala 30 kr. in v ta namen dovolila 225 gl. iz občinske blagajnice.

— (Kamniško ognjegasno društvo) ima dne 7. t. m. na čast svojemu patronu sv. Florijanu ob 8. uri sv. mašo v farni cerkvi. Pi maši poje kvartet tukajšnjega pevskega društva. Popoldne napravi isto s svojo godbo izlet na slikoviti Starigrad, kjer se običajno razvije mej petjem in plesom prava ljudska veselica. Društveniki in prijatelji se k temu najuljudneje vabijo.

— (Akad. društvo „Slovenija“ na Dunaji) priredi dne 6. majnika 1891, v sredo, svojo drugo redno zborovo sejo. Dnevni red: 1. čitanje zapisnika, 2. poročilo odborovo, 3. „Pesni.“ čita član stud. iur. Ivan Toporiš. 4. Slučajnosti. Lokal: Kastner's Restaurant „zum Magistrat“, I. Lichtenfelsgasse 3. Začetek ob 8ih zvečer. Slovanski gostje dobro došli! K obilni udeležbi vabi odbor.

— (Nova posojilnica in hranilnica) odprla se je včeraj v Žužemberškem Gradu. V njej se bode poslovalo vsako nedeljo od 8.—9. ure dopoldne in vsak torek od 1.—2. ure popo-

ludne. Ta posojilnica potrjena je od slavnega c. kr. okrožnega sodišča v Novem Mestu z imenom „Posojilnica v Žužemberku registrirana zadruga z neomejeno zavezo“. Denar jemlje se v hranitev od vsacega po 4 in pol na leto, torej daje se več, kakor pri vsaki hranilnici v Ljubljani. Posojuje se poštenjakom, ki vstopijo v društvo po 6 od sto na dolžna pisma in le pri večjih zneskih z intabulacijo na zemljišča. Na posodo mogo dobiti samo tisti, ki spadajo pod sodni okraj Žužemberški in pa stanovniki iz le-teh občin: Krka sodnega okraja Zatiškega, Sela in Dobrič okraja Trebanjskega, Toplice in Prečina okraja Novomeškega.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Bruselj 3. maja. Delavcev voditelji sklenili so v sporazumljenje z voditelji progresistov, da pojdejo v delavska središča in skušali prepričati strajk. V mnogih obrtniškkih krajih okolu Lütticha proglasilo se je obsedno stanje. Delavci železnih in jeklenih fužin v Seraingu so sklenili, da se brez odloga pridružijo splošnemu strajku.

Bremen 3. maja. Knez Bismarck vsprejel danes delegacijo nacionalno-liberalnega odbora iz Geestmünde-a in izjavil, da z zahvalo za izkazano mu čast prevzamo državnozbornski mandat.

Gradec 4. maja. Poročila listov o strajku v Trbovljah neosnovana. Vsi delavci v Trbovljah, Hrastniku in Ostrem so na delu.

Dunaj 4. maja. Nadvojvoda Fran Ferdinand vsprejel v avdijenci ministre: Taaffe, Falkenhayna, Pražaka, Kallaya, Welsersheimba, Szögyenyija, Zaleskega, Schönborna, Gautscha, Bacquehema, Steinbacha in stavbinskega nadsvetnika Hasenauerja.

Lvov 4. maja. Stoletnica praznovala se je (kakor v Krakovem) v največjem redu.

Krakovo 4. maja. Poljske ustave stoletnica praznovala se je z mašo, prostim gledališčem, zvečer z glasbeno-deklamatorično soarejo in razsvetljavo mesto. Red se ni kalil.

Beligrad 4. maja. Kralj obiskal včeraj svojo mater, pri kateri je ostal dve uri.

Lüttich 4. maja. Za danes pričakuje se splošni strajk v premogovih jamah na Mozelevem bregu. Ukrenile so se previdnostne naredbe. V Tilleursu, Jemapsu in Seraingu nadaljuje se agitacija. A Avernesu so delavci Duportove predilnice razsajali, zato so tjakaj konjike poslali.

Razne vesti.

* (Konec sveta.) Nek angleški učenjak dognal je po velicah in temeljnih studijah, da bode konec sveta dné 11. aprila l. 1901.; dognal je nadalje, da bode naj večja vojska, kar jih je kdaj bilo, v času med majnikom meseca 1891 in 1892 l.; — da bodo grozni potresi, velika lakota in hude bolezni, a dné 8. novembra 1894 da bode vnebohod 144.000 živih rimskih katolikov (mej njimi bode i Andrej Kalan)! Začetkom aprila 1901 prišel bode Kristus zopet na svet a 11. aprila bode slovesen konec sveta. O popolni zanesljivosti tega poročila ni dvomiti.

* (Krvnikov zaslužek.) Januarja meseca imela sta dva razbojnika v Gospiću končati svoje grešno življenje na vešalah, a ker Hrvatje nimajo posebnega svojega krvnika, izposodili so si ga od bratov Madjarov. V sled velicega snega ni mogel gospod krvnik dospeti ob pravem času v Gospić, nego še le deset dni pozneje a za to zamujeno dōbo zabeležil je v svojem stroškovniku pod zaglavjem „zamuda časa in odišli zaslužek“ nežno vsotico 340 gold. — katere so mu izplačali te dni.

* (Natak v ženski obleki.) V Berlinu ulovilo je redarstvo pred kratkim čudnega ptiča. Devetnajstletni natakar Franc Witzel oblačil se je zvečer v žensko obleko, zvalil je k sebi tujce in jih oropal. Nenavadna nežnost obraza njegovega omogočila je to početje, od katerega je bajé že več let in dokaj dobro živel.

* (Grozen prizor.) V neki menažariji v Belem gradu primeril se je te dni grozen prizor. Krotitelj vstopil je bil jedva v zverinjak, ko se začene vāj zver in ga vrže ob tla. Na pol razterganega rešili so ga drugi pazniki.

* (Nesreča hribolazčeva.) Mantovski knez Gonzaga, poznan kot strasten hribolazec, vrnil se je te dni v žalostnem stanju na svoj dom. V Veltlinskih gorah premogel ga je mraz, roki in nogi so mu povsem zmrznili in zdravniki ne vedó druge pomoči, nego — amputacijo.

* (Barbara Ÿbryk) znana nuna, ki so jo l. 1869. našli zazidano v nekem samostanu v Kra-

kovu in o kateri se je tačas toliko pisalo in govorilo, umrla je te dni v blaznici.

* (Nesreča na ladiji.) Na krovu oklepnice „Admiral Baudin“, ki je plula v Jaffo razpočil se je parni kotel, vsled česar sta bila ubita dva pomorščaka, 14 pa težko ranjenih. Oklopica se je vsled te nezgode povrnila v pristanišče v Pirej.

* (Ljubavna drama.) V Stanišiču blizu Zombora na Ogerskem, imel je dvaindvajsetletni Anton Semlić že dlje časa ljubezensko razmerje z neko Anko Keffner, izredno lepo deklico. Stariši obljubili so nekemu bogatemu snubaču svojo hčer in se zató protivili zvezi s Semlićem. Vzlie temu nista hotela ljubimca pustiti drug družega, in ko je dekle uvidela, da se ne more ubraniti svojih starišev pretnjam in grožnjam, rekla je svojemu ljubimcu, naj ž njo skupno umrje. Semlić bil je takoj pripravljen, šel na svoj dom po revolver in ustrelil svojo drago in sebe pri belem dnevu na sredi vasi.

* (Normalna frizura.) Treznim Dancem že dolgo ni po volji, da se je mej danskimi ženami ukoreninila navada, nositi v čelo viseče koderčke à la frou-frou in vodstvo državnih železnic izdalo je naredbo, da gospodične, ki služijo v železniških restavracijah, ne smejo več nositi zapeljivih teh koderčkov nego normalno frizuro. Prizadete gospodične pretestujejo odločno in preté s splošnim štrajkom.

* (V Cantouu) na Kitajskem je nastala neka epidemična bolezen, katerej značaja dozdej še neso dognali. Pripisuje se ta bolezen, ki je podobna hripi in koleri, dolgo trajajoči suši. Na stotine ljudi umrje vsak dan na tej novi bolezni.

Anatherinova ustna voda in zobni prašek

ohrani usta, kropča čeljustno meso ter odpravlja slabo sapo iz ust.

Jedna steklenica ustne vode velja 40 kr.; jedna škatlja zobnega praška 20 kr.; 12 steklenic 4 gl.; 12 škatelj samo 2 gl. (81—57)

Lekarna Piccoli, „pri angelju“, v Ljubljani, Dunajska cesta. Naročila se izvršujejo z obratno pošto proti povzetju zneska.

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji

za vse leto 4 gl. 60 kr.; za pol leta 2 gl. 30 kr.; za četrt leta 1 gl. 15 kr.

Tujci:

3. maja:

Pri **Maltii**: Baron Buschmann, Čerwitz s soprogo, Rukel, Kirchof, Schweighofen, Koch z Dunaja. — Hočevar iz Velikih Lašič. — Dr. pl. Duca iz Ptuj. — Mihelič iz Litije. — Arko iz Ribnice. — Zeeher, Leiter z Brežice. Apoloner, Debriacher iz Št. Vida. — Valentinzzi iz Vidna. Hohenberg iz Prage. — Šavnik s soprogo iz Kranja. — Laurič s soprogo iz Trsta.

Pri **Slonu**: Prohaska, Mandl, Budischowsky s soprogo, Muhr, Neu, Gilluti, Pivec z Dunaja. — Maidič iz Celja. — Demšar iz Železnikov. — Mayer iz Gračca. — Scheppitz, Eney iz Trsta. — Heimer, Stern iz Zagreba. — Ponček iz Borovlj. — Mally iz Zagorja. — Smola iz Rudolfovega. — Lininger iz Maribora. — Pollack, Malli, Radtšek, Demberger iz Tržača. — Brasilio, Silvio, Maria, Pichez iz Trsta. — Koprivšek z nečakinjo iz Rudolfovega.

Pri **južnem kolodvoru**: Drener z Dunaja. — Trubi, Grabner iz Trbovelj.

Pri **bavarskem dvoru**: Marivin iz Gorice. — Stangel z Bleda. — Kovač iz Št. Jurja. — Šuster s sinom iz Ponikve.

Umrlí so v Ljubljani:

1. maja: Franc Mavec, učenec, 9 let, Resljeva cesta št. 1, za jetiko.

2. maja: Marija Treo, tesarskega mojstra hči, 2½ leta, Marija Terez. cesta št. 10, za jetiko. — Franc Čop, kurjačev sin, 1 in pol leta, sv. Petra cesta št. 50, za jetiko. — Ida Kordelič, črevljarjeva hči, 8 mes. „Poljanski trg št. 5, Bronchitis.

Izkaz avstro-ogerske banke

z dne 30. aprila 1891.

		Prejšnji teden
Bankovcev v prometu	402,527.000 gl. (+ 6,327.000 gl.)	
Zaklad v gotovini	244,464.000 „ (— 476.000 „)	
Portfelj	147,046.000 „ (+ 5,560.000 „)	
Lombard	23,012.000 „ (+ 345.000 „)	
Davka prosta bankovčena rezervna	44,914.000 „ (— 7,514.000 „)	

Tržne cene v Ljubljani

dne 2. maja t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšonica, hktl.	7 15	Špeh povojen, kgr.	— 64
Reč, „	5 36	Surovo maslo, „	— 70
Ječmen, „	4 87	Jajec, jedno „	— 2
Oves, „	3 50	Mleko, liter „	— 8
Ajda, „	5 36	Goveje meso, kgr.	— 60
Proso, „	5 20	Telečje „	— 58
Koruza, „	5 50	Svinjsko „	— 66
Krompir, „	3 02	Koštrunovo „	— 40
Leča, „	10 —	Pišanec „	— 70
Grah, „	10 —	Golob „	— 20
Pišol, „	9 —	Seno, 100 kilo „	1 96
Maslo, kgr.	— 88	Slama „	2 32
Mast, „	— 68	Drva trda, 4 metr.	6 80
Špeh frišen „	— 52	„ mehka, 4 „	4 60

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
2. maja	7. zjutraj	736.9 mm.	14.8° C	brezv.	jasno	0.00 mm.
	2. popol.	735.2 mm.	22.4° C	sl. jzh.	jasno	
	9. zvečer	734.7 mm.	15.8° C	sl. jzh.	jasno	
3. maja	7. zjutraj	733.5 mm.	15.0° C	sl. svz.	obl.	0.00 mm.
	2. popol.	731.8 mm.	24.8° C	brezv.	obl.	
	9. zvečer	732.2 mm.	16.4° C	sl. vzh.	jasno	

Srednja temperatura 17.7° in 18.7°, za 6.7° in 6.2° nad normalom.

Dunajska borza

dné 4. maja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	92.75	92.50
Srebrna renta	92.65	92.60
Zlata renta	110.80	110.85
5% marcna renta	101.80	102.15
Akcije narodne banke	995.—	996.—
Kreditne akcije	301.50	300.50
London	116.90	117.55
Napol.	9.26 1/2	9.32 1/2
C. kr. cekini	5.51	5.54
Nemške marke	57.17 1/2	57.45
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	133 gld. 25 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	182
Ogerska zlata renta 4%	105	60
Ogerska papirna renta 5%	101	45
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	120
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	116	—
Kreditne srečke	100 gld.	185
Budolfove srečke	10	20
Akcije anglo-avstr. banke	120	161
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	228	—

Loterijne srečke 2. maja.

V Trstu: 79, 89, 74, 15, 28.
V Linci: 32, 61, 72, 52, 10.

Zahvala.

Globoko ganjeni po bolesteri izgubi našega iskreno ljubljenega in nepozabljivega očeta, gospoda

Ivana Gorjanc-a

umirovljenega sprevodnika južne železnice,

izrekamo najiskrenejšo in najsrčnejšo zahvalo za blago sočutje ob smrti pokojnikov. Posebno se zahvaljujemo mnogobrojnim spremljevalcem dražega pokojnika k poslednjemu počitku in darovalcem krasnih vencev.

V Ljubljani, dne 4. maja 1891.

(373)

Žaljuočci otroci.

Vsprejem

notarskega kandidata

z vsaj dveletno legalno prakso. Ustop s 1. junijem. Plača po dogovoru.

Stanko Pirnat,
c. kr. notar v Zatičini.

(352—3)

Trgovsk pomočnik

dober prodajalec, izurjen v trgovini mešanega blaga, zmožen slovenskega in nemškega jezika, želi svoje mesto takoj prenesti. — Ponudbe pod H. F. 200 vsprejema upravnistvo tega lista. (363—2)

Zahvala.

Pred letom zavaroval se je ranjki moj soprog, gospod Moric Schwarzenberg, c. kr. notar, za veliko vsoto pri zavarovalnici na življenje „THE GRESHAM“ v Londonu.

Te zavarovalnice Ljubljanski zastopnik gospod Gvidon Zesohko izplačal mi je, ko sem mu predložila potrebne izkaze, zavarovano vsoto takoj in brez nobenega odbitka.

Stejem si v prijetno dolžnost, izreči najsrčnejšo svojo zahvalo njemu in društvu „THE GRESHAM“, katero priporočam vsakemu najtopleje.

V Gornjem gradu, dné 30. aprila 1791.

Terezija Schwarzenberg

(367)

v svojem in v imenu nederaslih otrok.

Najboljše sredstvo

Prebavno vino

(Vinum digestivum Breymesser)

iz knezoškofjske dvorne lekarne v Briksenu

Mr. F. C. Breymesserja

je najboljše in najsigurnejše sredstvo, da se hitro lečijo vsakovrstne motitve prebavljanja ali zapeka.

Cena velike steklenice z navodilom za porabo 1 gld. Dobiva se v lekarni gosp. J. Svobode v Ljubljani. (198—16)

za bolni želodec!

Globoko užaljenim srcem oznanjamo, da je iskreno ljubljenega soproga, oziroma mati, tašča in stara mati naša, gospa

MARIJA TAVČAR

danes dopoldne ob polu 11. uri, po kratkih a hudih mukah, previdena se svetimi zakramenti za umirajoče, prominola v 66. letu dōbe svoje.

Truplo predrage pokojnice bode v ponedeljek, v 4. dan maja, ob četrt na pet popoldne v hiši žalosti, na Dunajski cesti št. 13, svečano blagoslovljeno ter na grobišči pri sv. Krištofu položeno v rodbinsko rakev k večnemu počitku.

Zadušne sv. maše služile se bodo v župni cerkvi Marijinega Oznanjenja.

V Ljubljani, v 2. dan maja 1891.

Luka Tavčar, soprog. — Ivan in Edi, sinova. — Lojzika Kersnik, poroj. Tavčarjeva, hči. — Dr. Edvard Deu in Janko Kersnik, zeta. — Marlena, Herman, Fricek, Erika, Elza Dea; Janko, Josip, Tone, Vida, Berta, Maša in Verinka Kersnik, vnuki in vnučice. (371)

Konstancija Fux roj. Weibl naznanja tužnim srcem v svojem in v imenu obeh nedoletnih svojih otrok ter vseh družih sorodnikov vsem prijateljem in znancem prežalostno vest, da je nje preljubljeni in nepozabni soprog, oziroma oče, brat in svak, gospod

EDVARD FUX

c. kr. poštar in posestnik

po dolgi, mučni bolezni, v 30. letu dōbe svoje, danes ob 1. uri po polnoči mirno v Gospodu zaspal.

Pogreb bode v nedeljo, dne 3. t. m., ob 5. uri popoldne iz hiše žalosti na pokopališče k trem cerkvam, kjer se bode krsta pokopala v obiteljsko grobnico.

Svete maše zadušnice brale se bodo v ponedeljek ob 9. uri dopoldne v farni cerkvi Metliški.

V Metliki, dné 2. maja 1891.

(372)

Zahvala in priporočilo.

Ker mi pri mojem odhodu iz Ljubljane ni bilo mogoče posloviti se od vsakega svojih p. n. prijateljev, znancev in gostov ter se jim zahvaliti za mnogobrojno obiskovanje moje gostilne „pri avstrijskem cesarju“, katero sem vodil 18 let, izrekem jim tem potem svojo najsrčnejšo in najudanejšo zahvalo ter naznanjam, da sem kupil

v predtrgu mesta Radovljice na Gorenjskem

gostilno

katero bodem odslej vodil. Vse p. n. svoje prijatelje, znance in dosedanje goste vabim najljubneje, da počasté to mojo gostilno, kadar pridejo na Gorenjsko.

V Radovljici, dne 1. maja 1891.

Z odličnim spoštovanjem

Egidij Hirschmann,

gostilničar.

(370)

Natečaj na službo učitelja petja.

Pri srbskem pevskem društvu v Zomboru (na Ogerskem) oddati je z 19. dnem junija meseca t. l. služba učitelja petja z letno plačo 600 gld. a. v.

Prosilci, kateri so izvršili konservatorij ali vsaj kako orgljarsko šolo, uložé naj prošnje svoje, katerim so dodati izpričevala v izvorniku ali v legalizovanem prepisu, pri imenovanega društva predsedstvu najkasneje do 1. junija t. l.

Izvoljenec vsprejme se najprej za leto dni na poskus, a dolžan je učiti družbenike petja dan po jedno ali dve uri ter sodelovati kot pevovodja pri pevskih nastopih društva, pri koncertih in tudi v cerkvi.

V Zomboru, dné 23. aprila 1891.

(368)

Za Zomborsko srbsko pevsko društvu:

Dr. Miloje Milojević m. p.,
tajnik.

Dr. Pavel Drakulić m. p.,
predsednik.

Brzovozni parobrodi iz BREMENA v AMERIKO.

Opozarjamo vse potnike, kateri nameravajo peljati se v Ameriko z našimi brzovoznimi parobrodi, da na Dunaji nemamo urada za prodajanje vozovnic. Vsakdo, ki prodaja na Dunaji vozovnice za brzovozne parobrode Bremenske, je slepar. Novi brzovozni parobrodi iz Bremena v Ameriko vozijo le 8 dnij. Vozovnice prodajajo se samo v Bremenu. Potniki kupijo naj na Dunaji le železniške vozovnice do Bremena. Ne kupujte od Dunajskih sleparjev vozovnic za parobrode.

V Bremenu, marca meseca 1891.

(210—14)

Severonemški Lloyd.